

F. t. l. vedr. sygdomme og infektioner hos dyr m.fl.

I § 9, stk. 2, nr. 1, litra h, foreslås indføjet en hjemmel til fremtidigt at kunne bekæmpe husdyrsygdomme gennem nedslagning i et område omkring et udbrudssted, uanset at dyrene i området ikke er konstateret eller konkret mistænkt for at være smittet med den pågældende sygdom. Muligheden for nedslagning i et område omkring et udbrudssted er i første omgang kun tænkt anvendt i forbindelse med de i bilag 2, gruppe I, nævnte sygdomme, men kan hvis det ud fra en veterinærfaglig vurdering er nødvendigt for en effektiv bekæmpelse også anvendes for andre sygdomme. Områdets størrelse fastsættes ud fra en veterinærfaglig vurdering af smitteforholdene.

Det i den foreslåede bestemmelse nævnte område omkring et udbrudssted må ikke forveksles med de allerede kendte zoner, som f.eks. overvågnings- og beskyttelseszoner, der oprettes ved mistanke om eller ved udbrud af en alvorlig smitsom husdyrsygdom. Nedslagningsområdet kan således fastlægges uafhængigt af de zoner, der normalt vil blive oprettet i forbindelse med mistanke om eller udbrud af en af de i bilag 2, gruppe I, nævnte sygdomme.

Ved vurderingen af om nedslagning, herunder i et område omkring et udbrudssted, skal iværksættes, vil der blive lagt vægt på, om effektiv bekæmpelse skønnes at kunne finde sted på andre måder, f.eks. ved isolation af angrebne dyr ("offentligt tilsyn"). Ved vurderingen vil der endvidere blive lagt vægt på, om nedslagning er nødvendig for at beskytte mennesker mod smitte eller for at bevare en dyrebestand.

Ved vurderingen af, om nedslagning skal foretages, vil der blive foretaget en afvejning af ovennævnte hensyn overfor de omkostninger, der er forbundet med nedslagning af de pågældende dyr. En sådan afvejning vil kunne føre til, at man i stedet vælger at kontrollere eller bekæmpe sygdommen på andre måder, f.eks. ved nødvaccination eller gennem en kombination af nedslagning i et område omkring et udbrudssted og nødvaccination. Om erstatning ved nedslagning henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 5 og 6.

Til nr. 2

I § 12 foreslås indføjet hjemmel til at fastsætte regler om karenstider for fraførsel af dyr fra besætninger, hvortil der er indkøbt dyr. De tidsmæssige begrænsninger kan være forskellige for de dyr, der allerede er i besætningen, og det indkøbte dyr. Tilføjjelsen tager således sigte på regler, der kan hindre spredning af de i bilag 2 nævnte smitsomme sygdomme i forbindelse med til- og fraførsel af dyr.

Til nr. 3

I § 20 foreslås indføjet hjemmel til at fastsætte regler, der forbyder eller begrænser omsætningen af dyr til levebrug på markedspladser, i auktionslokaler eller i samlestadler. Omsætning af dyr gennem levedyrsmarkeder, auktioner og samlestadler repræsenterer en betydelig risiko for spredning af sygdomme mellem besætninger. Bestemmelsen gør det således muligt at fastsætte regler om, at der på markedspladser, i auktionslokaler eller i samlestadler kun må omsættes slagtedyr, hvorved spredningen af sygdomme som nævnt i bilag 2 begrænses. Fra et slagtedyrsmarked sendes dyrene til slagtning, medens de fra et levedyrsmarked, en auktion og en samlestad går ud i andre besætninger og bringer både egen smitte og smitte fra andre dyr på markedet, auktionen eller samlestalden med sig.

Inden indførelse af et forbud mod eller en begrænsning af omsætning af dyr til levebrug på markedspladser, i auktionslokaler eller i samlestadler vil behovet for en overgangs- eller afviklingsordning, blive vurderet. Såfremt en overgangs- eller afviklingsordning findes nødvendig, vil den blive iværksat således, at markederne, auktionerne eller samlestaldene har mulighed for at omstille sig til de nye regler, inden reglerne træder i kraft. Landbrugets organisationer vil blive inddraget i udarbejdelsen af disse regler.

Til nr. 4

I den gældende lov er rykkergebyret fastsat til 200 kr. Denne bestemmelse er ændret ved tekstanmærkning nr. 120 på finansloven for finansåret 2002, hvorefter fødevarerministeren kan fastsætte bestemmelser bl. a. om opkrævning af "særlige gebyrer for påkrav for skyldige ydelser". Herefter er rykkergebyret fastsat til 50 kr. ved bekendtgørelse nr. 615 af 22. juli 2002 om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m. v.

Fødevarerministeriet har efter de seneste ændringer af renteloven besluttet at anvende loftet på 100 kr. for rykkergebyrer i sin lovgivning, dog højest for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse viderefører den nuværende § 36, stk. 1, om erstatning ved nedslagning i forbindelse med bekæmpelse af sygdomme, som indebærer erstatning ved påbud om aflivning af dyr og om destruktion af produkter som f. eks. æg og foder. Som hidtil vil staten skulle udbetale erstatning for dyrenes værdi uden sygdommen og delvis erstatning for driftstab. Denne erstatning udgør for tiden 20 pct. af det faktisk opgjorte driftstab, jf. bekendtgørelse nr. 239 af 12. april 1991 som ændret ved bekendtgørelse nr. 812